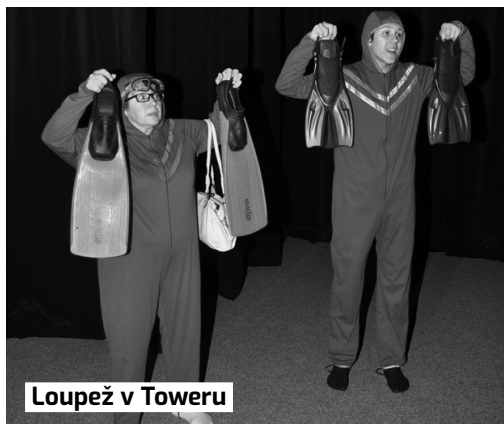

OKO 6

59. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel

středa 23. 3. 2022
cena: 5 Kč

DNES HRAJEME:

Loupež v Toweru

Krvavá Henrieta

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ: Slečna Julie

Nahlédněte do zákulisí s Katkou Kodysovou

Třeštské divadelní jaro je v poslední době pověstné tím, že má velmi zajímavé a neotřele pojaté zahajovací a závěrečné večery. Kdo za tímto nápadem a jeho realizací stojí, jsme se pokusili vyzvědět od Katky Kodysově.

Katko, prozradíš nám, kdo je kromě tebe v realizačním týmu?

Je to Roman Mikeš a Vašek Vrátil. No a samozřejmě takřka všichni členové Divadelního spolku Karla Čapka, kterým moc děkujeme za jejich obětavost se na našich nápadech podílet.

Diváci, kteří nebyli přítomni prvnímu večeru festivalu, ale přijdou na sobotní vyhlášení, budou jistě ochuzeni o úvod do příběhu, který byl rozehrán. Mohla bys pro ně něco málo prozradit a nechat nás třeba i trochu nahlédnout pod pokličku?

Důležité je především to, jak ty náměty vznikají. Je to vždy tím, čím jsme v té dané chvíli obklopeni a co se kolem nás v tu chvíli děje. Pak přichází inspirace.

V tu dobu, kdy se chystalo TDJ – podotýkám, že to bylo před dvěma lety, kdy byla přehlídka na poslední chvíli zrušena – zrovna v kinech dávali film *Hovory s TGM*. Já jsem měla možnost zúčastnit se besedy s tvůrci. Hodně se tam

hovořilo o Karlu Čapkovi, jeho myšlenkách, a to především o tezi „S čím kdo zachází, tím taky schází“. Shodou okolností běžel v té době i seriál *Westworld* (americký sci-fi westernový seriál, pozn. red.), který zase funguje na principu toho, že si člověk vyrobí roboty pro své vlastní potěšení a ono se mu to potom vymkne z ruky. Byli jsme tím všichni naplněni, možná i ovlivněni, a začali se zabývat myšlenkou, jak toto téma převést na jeviště pro téma zahájení a ukončení přehlídky.

No, a tak jsme se dostali do světa loutek. Mimo jiné i proto, že zde v Třešti funguje loutkové divadlo. Vymysleli jsme postavu jakéhosi divadelního kulisáka, možná technika, prostě takového „chlapička pro všechno“, kterého má každé dobré divadlo, a který se, neviděn divákem, stará, aby vše, co se děje na jevišti, dopadlo, jak má. A tento člověk si ve své dílně, v kulisárně, vyrábí loutku v životní velikosti. Mohu prozradit jen to, co už bylo viděno při zahájení, tedy že loutka ožije. A víc vám neřeknu.

Jistě, bylo by škoda to prozradit. Alespoň nalákáme diváky na závěrečný večer. Tak nám alespoň prozrad' něco z technického zázemí. Pro diváky, kteří neviděli, loutka totiž proletěla vzduchem...

Když něco vymyslíme a máme nápad, tak potřebujeme někoho, kdo to zrealizuje. Bez toho by to nemělo smysl. Máme režiséra Romana (*Roman Mikeš, člen poroty TDJ 2022, pozn. red.*), který umí světla, umí hudbu, dokáže zrežirovat herce, ale potřebujeme také někoho technicky zdatného, který dovede na jevišti vytvořit třeba duhu, když na to přijde. A to je právě Vašek, který dovede snad všechno. Takže, když chceme, aby se loutka vznesla, je to na něm.

Nechám vás nahlédnout do zákulisí, protože tam je to také velmi zajímavé. Asi si umíte představit, že má-li se loutka životní velikosti,

představovaná skutečným člověkem, vznést, potřebuje nějakou protiváhu. Takže Vašek stojí na žebříku, čeká na ten správný moment, a ve chvíli, kdy má loutka vzlétnout, seskakuje Vašek dolů.

Takže taková lidská protiváha...

Ano, lidská protiváha. O to jsem se s vámi chtěla podělit. O tu, pro diváka neviditelnou součást zdánlivě jednoduchého divadelního triku.

Moc děkujeme za rozhovor a za možnost nahlédnout do zákulisí. Všichni se budeme těšit a napjatě očekávat kam se příběh posune a jaká bude pointa.

Redakční doslov: Nutno dodat, že Katka při své skromnosti nezmínila, že její přínos k celému dílu je také nezanedbatelný.

ZÁVĚREČNÝ VEČER TŘEŠŤSKÉHO DIVADELNÍHO JARA 2022

26. 3. 2022 V 19.30 HOD. KULTURNÍ DŮM
V TŘEŠTI
PŘEDÁNÍ ČESTNÝCH UZNÁNÍ, CEN, VYHLÁŠENÍ DOPORUČENÍ A NOMINACÍ
HRAJE SPAZIERGANG

Sponzor
a partner
festivalu:

MĚSTO TŘEŠŤ

Kraj Vysočina

MINISTERSTVO
KULTURYTechnické služby
optika

emro

DORA

E

www.trestskedivadelnijaro.cz

Mediální
partner:Vysočina
Cesky rozhlas

JUBILAEVNÍ LETY

ČESKÁ
sportovní
loterieICOM
transport

VHS

POZIMÁK

AGSERVIS
PRŮMYŠLOVÉ ROZVOHYTRESTSKÉ
DIVADELNÍ
JARO

AMETEK

Partner
festivalu:

OKEM poroty:

hodnotí Michal Zahálka

Příběhy jedné svatojánské noci

SLEČNA JULIE / Divadelní studio "V"

Strindbergova Slečna Julie je v dějinách evropského dramatu nespornou událostí: komorní drama o manipulaci, sexu, sociálních rozdílech i jisté míře

psychopatie bylo v době vzniku zcela šokující záležitostí, ale konec konců ani dnes to není zrovna usedlá selanka. Odvaha brněnského Divadelního studia "V" a režiséra Vladimíra Altána Mátlu po něm sáhnout je velká a hodna obdivu. Všichni tři herci mají nesporné jevištní charisma a založeno je na velkou událost, ale bohužel inscenace jako celek není v mých očích prosta problémů.

Jistě jí neprospěl přenos z komorního blackboxu do velkého kukátka. Jednak se dále problematizovalo scénografické pojetí kombinující předepsaný prostor zámecké kuchyně se silnými náznaky smuteční síně (s katafalkem místo kuchyňského stolu), jež mně osobně připadá a priori sporné,

„S Věčkaři navěky zalezu do deky.“

Vladimír Altán Mátl

Co na to diváci

- ★ Bylo to těžký.
- ★ Herecky to bylo výborné.
- ★ Mě to bavilo, čekal jsem, že slečna Julie pana Jeana zapáchne.
- ★ Místy až šokující, ale zajímalo mě, jak to dopadne.
- ★ Konečně můj šálek kávy! Užila jsem si to.
- ★ Hra mě pohltila, výborné herecké výkony a zajímavá hudba. Překvapivý závěr, za mě zatím nejlepší hra letošního festivalu.
- ★ Vy jste se mi líbila ve středních polohách... Myslím hereckých polohách, jinak na jevišti vypadáte hezky ve všech polohách. *Roman Mikeš*

protože dopředu vyzradí vyústění hry (rozumím tomu, že takový byl režijní záměr, ale osobně si nejsem jistý, zda byl šťastný), jednak se mohla setřít část autenticity a plasticity hereckých výkonů. Zatímco Katka Adamcová Kusá ve vedlejší úloze kuchařky Kristiny předvádí šťastný smysl pro nadhled, vývoj, ostrou zkratku i jemné odstiňování, její kolegyně Eva Ardaya Salvatierra

(Slečna) a Michal Foff (Jean) mají podstatně složitější úkoly. Jsou nesporně dobře vybavení, ona je přesně tou charismatickou a přitom nejistou a komplikovanou kráskou, on sice není prvoplánově krásný, ale je to persona, která jistě může imponovat. Na třeštském představení se mi však zdálo, jako by oba nasadili intenzitou až zbytečně vysoko, takže neměli příliš kam gradovat – a obě postavy jako by v průběhu času nabídkly k nahlédnutí jen málo různých facet, z nichž je Strindberg sestavil. Foffovi by navíc prospělo i omezení zlověstného smíchu, který se jeho Jeanovi stal poněkud ilustrativním a repetitivním charakterizačním prostředkem.

Je asi celkem zřejmé, že v kontextu letošního festivalového programu jde o zdaleka nejambicióznější kousek – a jako takový to přirozeně nemá u publika snadné. Je nejenom nutné, ale i radost před ním smeknout, a to přes vědomí jistých problémů, které jej (přínejmenším v mých očích) provázejí.

OKO zaostřuje na:

Divadelní spolek Na štaci

Dnešní Divadelní spolek Na štaci navázal v roce 1997 na činnost Divadelního souboru mladých, který byl v Němčicích nad Hanou založen v roce 1969 a byl pokračovatelem staleté tradice ochotnického divadla v Němčicích. Zakládajících členů bylo v roce 1969 celkem dvacet pět. Prvním vedoucím souboru byl Jan Hrabal. Jako svou první inscenaci nastudoval soubor hru Jana Drdy Dalskabáty, hříšná ves. Následovala inscenace Goldonihy hry Paní hostinská – Mirandolína. Poté s malými přestávkami připravoval každý rok jednu premiéru. Na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou postoupil soubor v roce 1972 s hrou Jana Otčenáška Romeo, Julie a tma, v režii Františka Konečného. Jako první ochotnický soubor uvedl ve Vysokém nad Jizerou operetu Rudolfa Piskáčka Perly panny Serafínky pod režijním vedením Františka Konečného. Nedlouho poté přivezl soubor do Vysokého i balet Labutí jezero jako recesní představení. Výraznějších úspěchů dosáhla v roce 1998 inscenace hry V. K. Klicpery Hadrián z Římsů. Z přehlídky Hanácký divadelní máj získala doporučení na národní přehlídku Vysoké nad Jizerou a obdržela Cenu divácké ankety. V roce 2004 to byla hra Marie Kubátové Jak přišla basa do nebe v režii Nadi Tesaříkové, která postoupila na Národní přehlídku Popelka Rakovník, na Národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim a na Mezinárodní festival české a slovenské dramatické tvorby. V roce 2007 uspěla inscenace hry Felixe Mitterera Návštěvní doba v režii Michala Sopucha, která opět postoupila do programu národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim. Posledního velkého úspěchu dosáhla v roce 2016 inscenace hry Michela Clémenta Ani o den dýl! aneb Domácnost ve třech nemůže fungovat. Vznikla díky kolektivní režii a byla nominována do programu Krakonošova divadelního podzimu. Na tuto národní přehlídku vycestoval soubor celkem sedmkrát.

V současné době je vedoucím Jiří Vrba. V roce 2018 se představil s inscenací Ladislava Vrchovského – Převýchova v díře. V současné době se soubor rozrostl o nové členy a pod režijním vedením Jaroslava Lejnara připravuje inscenaci hry Ludvíka Aškenazyho „Pravdivý příběh Antonie Pařízkové – lehké dívky s dobrým srdcem“. Je také spolupořadatelem divadelní přehlídky v Němčicích nad Hanou od jejich počátků a aktivně se účastní řady soutěžních přehlídek ochotnických souborů.

OKO představuje hru:

Loupež v Toweru

**Divadelní spolek Na Štaci, Němčice nad Hanou / autor: Ladislav Vrchovský
na motivy Davida Edwarda Walliamse / komedie / 120 minut s přestávkou**

Loupež v Toweru je rodinná komedie pro diváky od 10 let. Tématem hry je vztah mezi generacemi a vztah rodičů k dětem. Stranou nezůstává ani vztah k jiným kulturám. Hlavními postavami hry jsou dospívající chlapec Ben a jeho babička. Ben odmítá pravidelně navštěvovat babičku vždy v pátek večer, kdy jeho rodiče chodí tancovat. Když se babička dozví, jak to Bena u ní nebaví, vymyslí plán, kterým by vnuka více připoutala k sobě a učinila jeho návštěvy u ní zábavnější. Její plán se ale nakonec poněkud zvrtně...

OKO zaostřuje na:

Divadlo Stodola

Řeč je o ochotnickém divadelním spolku Divadlo Stodola, který byl založený v Jiříkovicích, ale jeho aktivity se postupně přesouvají do Pozořic. Historie souboru se datuje od roku 2000, kdy se v hlavě Martina Beneše zrodila nezkrotná touha nastudovat divadelní představení. Název Divadla Stodola pochází z první zkušebny, která byla situována do staré stodoly u Benešů. Od roku 2009 se soubor stává občanským sdružením a asi osm let zpátky začíná zkoušet v nové „zkušebni u Buchtů v Sivicích“.

Stodola se přestává soustředit pouze na svoje hry, ale začíná rozvíjet spolupráci s dalšími spolky z blízka i z dále, a dnes si navzájem sdílí herce, režiséry, techniku nebo vytváří společné inscenace s divadlem Amadis, Improdžow, Dostavník Přerov, Boleradice, Slavkov, Bitýška, Kroměříž, Kojetín a dalšími. Hereckou a technickou základnu tvoří přes 50 aktivních členů. Každý rok soubor hostuje v nejrůznějších koutech ČR, od Hodonína přes Ostravu, České Budějovice až po Sokolov, ale jak sám soubor říká: být na cestách je únavné, a proto se začíná soustředit na Dělnický dům v Pozořicích, kde by chtěl ve spolupráci s obcí vybudovat hezké kulturní zázemí pro pravidelná divadelní představení.

Nejnovější hrou souboru je lehce komediální muzikál Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrietta, což je představení pro sedm herců plné písní a tanců a zajímavé herecké akce. Po pauze oprašují hororově komický muzikál Nemrtvá nevěsta, ve hře se najednou představí až 25 herců, tanečnicků a techniků, také spousta světelných triků a dobré muziky Dennyho Elfmána. Diváci mohli vidět i jejich detektivku od Agathy Christie Past na myši či těžkou komedii Ženy v ringu, která je speciální tím, že tři herečky hrají každá několik rolí a celé se to odehrává v aréně (tedy, že diváci sedí okolo herců). Podobný styl najdete i ve hře Plný kapsy šutrů, hra má přes 80 repríz a je zatím naším nejdéle se hrajícím představením. Na paty jí šlape komedie Úžasná svatba.

OKO představuje hru:

Krvavá Henrietta aneb Jedno jaro v Paříži

**Divadlo Stodola, Jiříkovice / autor: Oldřich Daněk
minigrandiózní muzikál / 120 minut s přestávkou**

Muzikál pro činoherce, nebo jak sám autor uvádí „grandiální minimuzikál“, je příběhem lásky a vraždy z dob, kdy Evropa tančila valčík. Vlastní podstatou děje, který se odehrává v Paříži roku 1914, je rekonstrukce soudního procesu, v němž je manželka ministra financí Roberta Caillarda obviněna z vraždy šéfredaktora časopisu Figaro. Opravdu jsou motivem vraždy jen kompromitující materiály, které novinář údajně vlastnil? Nebo se za zločinem skrývá víc?

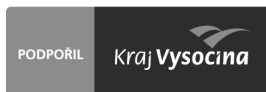
Na co se můžete těšit zítra?

24. 3. v 9.30 hod. **Čarodějné námluvy**
hraje Divadelní soubor Třeštica při ZŠ Třešť
24. 3. ve 14.00 hod. **Podnebí**
Divadelní spolek Zmatkaři z Dobronína
24. 3. v 19.30 hod. **Radúz a Mahulena**
hraje Divadelní spolek Jiří z Poděbrad

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2022

Město Třešť

MINISTERSTVO
KULTURY

TECHNICKÉ SLUŽBY TŘEŠŤ,
spol. s r. o.

JIHLAVSKÉ KOTELNÝ, s.r.o.

ČESKÁ
spořitelna

ICOM
transport

VHST
profesionální partnerství

PODZIMEK
& SYNOVÉ

AGSERVIS
ZEMĚDĚLSKÁ TECHNIKA

Amarok

Partneři festivalu

Mediální partneři

Vysočina
Český rozhlas

JIHLAVSKÉ LISTY

Vydalo: Město Třešť / Redakce OKA: TIC Třešť /

Foto: Archiv divadelních souborů a Města Třešť / Sazba a grafika: Michaela Padrtová